

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 21177/2022
09.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Сурдулица, кога заступа Правобранилаштво Општине Сурдулица, ради понављања поступка, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 1237/22 од 04.07.2022. године, у седници већа одржаној 09.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 1237/22 од 04.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 1237/22 од 04.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 410/18 од 29.11.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужилци на име неоснованог обogaћења исплати износ од 800,00 динара са припадајућом законском затезном каматом, док је ставом другим изреке пресуде обавезана тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 60.800,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1227/19 од 26.05.2020. године, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у првостепеној пресуди, тако што је одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Тужилца је поднела предлог за понављање поступка пред Вишим судом у Врању дана 19.04.2021. године, на основу члана 426. ст. 1. тач. 9, 12. и 11. ЗПП, наводећи да је Врховни касациони суд донео пресуду Рев 4754/2019 од 25.11.2019. године, којом је у истој чињеничној и правној ситуацији донео другачију одлуку о трошковима поступка и странци досудио ове трошкове.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 1237/22 од 04.07.2022. године, одбијен је предлог тужилце за понављање поступка Гж 1227/19 пред Вишим судом у Врању, захтев тужилце за накнаду трошкова насталих у поступку по предлогу за понављање поступка, а тужилца је обавезана да туженом накнади трошкове настале поводом предлога за понављање поступка.

Против наведеног решења о одбијању предлога за понављање поступка, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Законом о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) изричито су прописани услови под којима Врховни касациони суд може дозволити одлучивање о посебној ревизији странке, у ситуацији када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Тужила ревизијом оспорава решења Вишег суда којим је одбијен њен предлог за понављање поступка, а у поступку чије понављање тражи Виши суд је преиначио првостепено решење којим су јој трошкови поступка досуђени и одлучио да свака странка сноси своје трошкове. Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер за посебну ревизију против решења по предлогу за понављања поступка у делу којим је одлучено о трошковима као споредном захтеву странке, нису испуњени законом прописани услови.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају ниси испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 420. став 2. тачка 5, у вези са чланом 420. став 1. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончаан, док је ставом 5. истог члана прописано да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

Тужила је изјавила ревизију против правноснажног решења донетог у другом степену, којим је предлог за понављање поступка одбијен. С обзиром да је чланом 420. ставом 5. ЗПП прописано да је ревизија дозвољена само против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка, то произлази да ревизија тужиле није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Марина Милановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић